

Kristin Gunleiksrud Raaum

Hilsen til biskop Ragnhild Jepsen i lunsjen i Håkonshallen

16.04.23

Deres majestet, dear guests og kjære Ragnhild

Tenk å bli biskop i Bjørgvin bispedømme, og holde til i selveste Bergen! Og for et vær du har ordnet! Dere er heldige, både du og Bjørgvin og Bergen. I all din kirkelige tjeneste har du vært en bevisst tradisjonsbærer, med dyp forståelse for betydningen av de lange linjer. Så det er jo fullstendig passende at lunsjen til ære for deg holdes nettopp her, i Håkonshallen. Og samtidig er du i deg selv et vidunderlig tradisjonsbrudd, den første kvinne, etter nesten tusen år med mannlige biskoper.

Vi er i gang med den store tusenårsmarkeringen, og neste år feires det at kristenretten er tusen år, på Moster, nettopp her i Bjørgvin bispedømme. På Moster markeres det at samfunnet begynte på veien fra maktsamfunn til rettssamfunn, og det gjøres under mottoet Feirar fortid, formar framtid! Det er et godt motto, både for jubileet, for kirken og for samfunnet.

Det er ingen grunn til å skape en motsetning mellom å utforske og markere kulturarven – inklusive kristendommens betydning – og å løfte frem at vi er et mangfoldig og flerkulturelt samfunn. Norge v Vi trenger å snakke om historie, om røtter, om kulturarv og om utviklingen av en nasjon. Det er nok av eksempler på at å snakke om nasjon handler om ekskludering, diskriminering og usynliggjøring. Som vi hørte under gudstjenesten er det i dag påskedag i den ortodokse kirke. I dag feires Jesu oppstandelse i Ukraina, i dag feires det at livet vant over døden. Og nettopp i dag, hvor det brenner i Europa, der Ukraina kjemper for sin eksistens som selvstendig nasjon, bør vi forstå at det også er viktig å snakke om hva en nasjon er – ikke minst i det mangfoldige og sammensatte samfunnet vi er. For samfunnet vårt trenger MER fellesskap, ikke mindre. Og samfunnet bør heie på alle aktører som skaper fellesskap. Kirken er en slik aktør. Vi bygger små fellesskap, og vi bidrar til de store sammenhengene. Også i dette perspektivet er tusenårsmarkeringene viktig, er nasjonaljubileet viktig, er – ikke minst – markeringen av kristenretten på Moster og i hele landet viktig.

Kjære Ragnhild. Du blir biskop i en verden som dirrer av smerte, og det føles som om det aldri har vært så mye menneskelig lidelse. Du blir en biskop med lang erfaring i å være tydelig i verdspørsmål og i å være en stemme for dem som lider og kjemper for sine rettigheter. Denne tydeligheten og synligheten vil du få betydelig bruk for,

Du har en rekke personlige egenskaper som gjør deg egnet som biskop akkurat her: Du fremstår med en finslepen blanding av verdighet og varme, av autoritet og mildhet. Du ser folk, og folk merker at du ser dem. Det er noe med blikket ditt, Ragnhild. Folk setter pris på å bli sett, ikke minst av en biskop. Du finnes ikke breial, men du tar den plassen du skal ha, og det gjør du med sjarm og en velutviklet fingerspitzgefühl.

Du liker å ha det pent rundt deg, du er en estetiker, og det er ingen dårlig egenskap for en biskop – ikke minst her i Bergen! Som en Marta Marta passer du på å gi mennesker god mat og dekke bord for dem. Vakre bord. Tenk aldri smått om det, Marta Marta.

Og så må jeg med begeistring si at jeg la merke til dine lekre bronsehæler under bispekåpa. Bravo, biskop Ragnhild!!!

Men fremfor alt – vi trenger at du peker på det frigjørende evangeliet om Jesus Kristus, om at vi er en kirke med et dobbelt oppdrag: barmhjertighet og nåde og at vi har – som Paulus sier – en Gud som ikke gjør forskjell på folk.

Lykke til, Gud velsigne deg og Bjørgvin bispedømme.